

РЕШЕНИЕ

№ 5405

гр. София, 15.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 23.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **275** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

С Решение № 140/06.01.2023 г. по адм. дело № 2475/2022 г. по описа на ВАС, VIII отделение, е отменено Решение № 5943/21.01.2021 г. по адм. дело № 3029/2020 г. по описа на АССГ, I отделение, 47 състав и делото е върнато за ново разглеждане от АССГ.

Образувано е по жалба на „Евар Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт/РА/ №Р-22221519001085-091-001/14.10.2019., издаден от органи по приходите към ТД на НАП – [населено място], изменен с Решение № 168 от 31.01.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“, в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчен период м.10.2018 г., като установения с РА данък за внасяне в размер на 54 729,44 лв. и лихви в размер на 6 938,15 лв., е определен на данък за внасяне в размер на 31 873,64лв. и лихви в размер на 4 811,16лв.

В жалбата е посочено, че РА е незаконосъобразен и издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и материалния закон.Твърди се, че от ревизиращите органи не са взели предвид представените в хода на ревизионното производство доказателства, а изводите за липса на реалност на фактурираните доставки са необосновани. Според жалбоподателя, не е спазен чл. 3 от ДОПК, като не са събрани доказателства, въз основа на които да бъдат установени всички относими факти и обстоятелства, касаещи правото на данъчен кредит на ревизираното лице. Излага подробни съображения в тази насока. Моли се РА да бъде отменен.В съдебно

заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът - Директорът на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] – в съдебно заседание чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалваният РА е започнало въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221519001085-020- 001/21.02.2019 г. /лист 58 от адм. дело № 3029/2020 г./, издадена от компетентен орган по приходите при ТД на НАП – [населено място], съгласно Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП – [населено място] /лист 46-48 от адм. дело № 3029/2020 г./.

Ревизионното производство касае установяване на задължения по ЗДДС за данъчен период от 01.10.2018 г. до 31.10.2018 г. Срокът за извършване на ревизията е определен на два месеца от връчването на ЗВР /06.03.2019 г./ЗВР е изменена със ЗИЗВР №Р-22221519001085-020-002/23.04.2019 г. /лист 55 от адм. дело № 3029/2020 г./, като срокът за извършване на ревизията е определен до 06.06.2019 г. Със ЗИЗВР №Р-22221519001085-020-003/30.05.2019 г. /лист 52 от адм. дело № 3029/2020 г./ е определен срок за извършване на ревизията до 05.07.2019 г. Със ЗИЗВР №Р-22221519001085-020-004/01.07.2019 г. /лист 49 от адм. дело № 3029/2020 г./ е определен срок за извършване на ревизията до 05.08.2019 г. Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по-късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок не е спазен. РД е издаден с № -22221519001085-092-001/22.08.2019 г. /лист 61-71 от адм. дело № 3029/2020 г./.

От ревизираното лице по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение срещу РД.

Същият акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията.

С оспорения РА са установени допълнителни задължения по ЗДДС в общ размер на 54 337,80 лв. и лихви в размер на 6 931,84 лв., произтичащи от извършени корекции на декларираните от дружеството резултати за данъчен период м. 10.2018 г.

От фактическа страна е установено, че през периода, попадащ в обхвата на ревизията, основната дейност на „Евар Инженеринг“ ЕООД е извършване на строително-монтажни работи /СМР/, почистване на помещения, договорно администриране, търговска дейност, както и тестване на софтуерни продукти и настройки. Задълженото лице осъществява стопанската си дейност на адрес: [населено място],[жк],[жилищен адрес].

В хода на ревизията са извършени процесуални действия, описани подробно в констативната част на РД – неразделна част от РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на дружеството по електронен път е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221519001085-040-001/01.04.2019 г., като от същото са представени копия на издадените от него фактури, сторно фактури, приемно-предавателни протоколи /ППП/, единствено към сторно фактурите, в които са описани обстоятелствата по извършените сторно операции - „некачествено сортиране, несинхронизиране на файлове, некачествени СМР и др.“ Посочено е, че ППП и сторно фактурите са подписани и от двете страни по сделките.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „Авиор Инвестмънтс“ ЕООД и „Топ Лес Билд“ ООД, като същите са приключили с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/, като събраните документи и доказателства са взети предвид при определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС.

В хода на ревизията е извършен преглед на първичните счетоводни документи и счетоводни регистри в счетоводния офис на дружеството, находящ се в [населено място], [улица], за което е съставен Протокол №1586793/04.07.2019 г.

Констатирано е, че през м. 10.2018 г. ревизираното лице е извършило сторниране на начисления от него ДДС в общ размер на 22 855,80 лв. по фактури №13/31.03.2017 г., №22/07.06.2017 г., №6/31.01.2017 г., №23/31.05.2018 г., №24/30.06.2018 г., №27/17.08.2018 г. и №43/30.09.2018 г., чийто стойности, размер на ДДС и предмет са подробно описани на стр. 4 от РД, като същите са издадени съответно на „Агенция Фин В.“ ЕООД, „Ник Трейдинг Компани“ ЕООД, „Презънтс БГ“ ЕООД, „Виноградово“ ЕООД, „Авиор Инвестмънтс“ ЕООД и „Алатфар Инвестмънтс“ ЕООД. В хода на ревизията от ревизираното лице са представени договори за услугите, издадените фактури, сторно фактурите, както и ППП единствено към сторно фактурите, в които са описани обстоятелствата по извършените сторно операции, а именно „некачествено сортиране, несинхронизиране на файлове, некачествени СМР и др.“ В тази връзка по отношение на „Агенция Фин Вип“ ЕООД са представени фактура №13/31.03.2017 г. с предмет на доставката „ремонтни дейности“ с ДДС в размер на 9 000,00 лв., сторно към фактурата със същия размер на ДДС, както и ППП с предмет „предоставяне на некачествени ремонтни дейности в офиси на [улица], некачествено боядисване на стени, некачествено сглобени мебели с надраскани плотове, некачествено лепене на плочки в сервизно помещение на обща стойност от 54 000,00 лв., със знак минус“.

По отношение на „Ник Трейдинг Компани“ ЕООД са представени фактура №32/07.06.2017 г. с предмет „сортиране на плодове и зеленчуци, опаковане по договор с данъчна основа в размер на 12 095,00 лв. и ДДС в размер на 2 419,00 лв., сторно към горесцитираната фактура на същата стойност и ДДС, както и ППП към сторно на фактурата на обща стойност от 14 514,00 лв.

За „Презънтс БГ“ ЕООД са представени фактура №[ЕГН]/31.05.2018 г. с данъчна основа в размер на 21 890,00 лв. и ДДС в размер на 4 378,00 лв. с предмет на доставката „тестване на модул, архивиране от платформа облачни технологии, фактура №6/31.01.2018 г. с предмет на доставката „канцеларски материали“ с данъчна основа в размер на 1 465,00 лв. и ДДС в размер на 293,00 лв., както и сторно към горесцитираните фактури със същия размер на данъчната основа и ДДС и ППП към тях на стойност, в размер на 26 268,00 лв. по първата фактура и 1 758,00 лв. по втората фактура.

По отношение на „Виноградово“ ЕООД са представени фактура №24/30.06.2018 г. с данъчна основа в размер на 10 800,00 лв. и ДДС в размер на 2 160,00 лв. с предмет на доставката „ремонтни дейности в магазинно помещение №4 в [населено място]“, сторно към горесцитираната фактура на същата стойност и ДДС и ППП към сторното в размер на 12 960,00 лв.

Представени са фактура №27/17.08.2018 г. с данъчна основа в размер на 15 029,00 лв. и ДДС в размер на 3 005,80 лв. с предмет на доставката „демонтаж и монтаж на съоръжение, издадена на „Авиор Инвестмънтс“ ЕООД, както и фактура №43/30.09.2018 г. с данъчна основа в размер на 8 000,00 лв. и ДДС в размер на 1

600,00 лв. с предмет на доставката „тестване на софтуерна платформа за управление на заявки по почистване и спешни ремонти“, издадена на „Алатфар Инвестмънтс“ ЕООД, както и сторно към горесцитираните фактури и ППП към тях на същата стойност, ведно със съответния ДДС.

В резултат на извършена проверка в информационния масив на НАП е констатирано, че контрагентите са отразили сторнирането във връзка с издадените кредитни известия по горесцитираните фактури през м. 01.2019 г. и м. 02.2019 г. Посочено е, че представляващ или упълномощено лице на по-голямата част от тези дружества е В. Ш., който е управител и на „Топ Лес Билд“ ООД. Също така е посочено, че електронният адрес за кореспонденция на тези дружества е един и същ, а именно: finance [електронна поща], който съвпада с този на ревизираното лице, както и че СД по ЗДДС на тези дружества са подавани от един и същ IP адрес.

От органите по приходите е установено, че фактурите за извършените услуги, както и сторно фактурите и ППП към тях са издадени на една и съща дата. Установено е, че фактурите са отразени от дружеството в дневника за продажби на съответния период, а по отношение на сторно фактурите е посочено, че са отразени в м. 10.2018 г., а не в периода, в който са били издадени.

От приходните органи е приета за неправомерна извършената корекция за м. 10.2018 г. от на ревизираното лице, и е формиран извод, че дружеството е сторнирало начисления ДДС в размер на 22 855,80 лв., без да са налице основания за това, в противоречие на разпоредбите на чл. 124, ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 115 от ЗДДС. В ревизионното производство е установено, че ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури от №66 до №69, всичките от 31.10.2018 г., издадени от „АВИОР ИНВЕСТМЪНТС“ ЕООД с данъчна основа в общ размер на 157 410,00 лв. и ДДС - 31 482,00 лв.

При насрещната проверка на „Авиор Инвестмънтс“ ЕООД на проверяваното лице е връчено по електронен път ИПДПОЗЛ, с което е изискано да представи документи и доказателства, относими към доставките по фактури от №66 до №69, издадени на „Евар Инженеринг“ ЕООД. От проверяваното лице са представени горесцитираните фактури, договори за услуги, обратна ведомост за м. 10.2018 г., извлечение от сч. сметка 411 /Клиенти/ за периода и ППП за приемане на услугите.

След анализ на представените документи от ревизираното лице и прекия му доставчик е констатирано, че фактура №66/31.10.2018 г. с основа - 26 080,00 лв. и ДДС — 5 216,00 лв. е издадена във връзка с договор от 09.04.2018 г. за почистване, като подизпълнител на „Топ Лес Билд“ ООД. За фактура №67/31.10.2018 г. с данъчна основа в размер на 43 330,00 лв. и ДДС в размер на 8 666,00 лв. с предмет „софтуерно управление на термопомпи, електроника за енергоспестяващи по проект пасивни къщи - община „Стубело“ е посочено, че е във връзка с договор от 08.01.2018 г. По отношение на фактура №68/31.10.2018 г. с данъчна основа в размер на 43 500,00 лв. и ДДС - 8 700,00 лв. с предмет „трансферни таблици за преформатиране на звукови и визуални файлове“ е посочено, че е по договор от 12.04.2018 г. За фактура №69/31.10.2018 г. с данъчна основа в размер на 44 500,00 лв. и ДДС - 8 900,00 лв. с предмет на доставката „настройка на дървовидна структура на информационна платформа“ е констатирано, че по договор от 10.04.2018 г. Също така е констатирано, че към горесцитираните фактури са издадени ППП с основание за приемане на услугите по цитираните договори. При извършена проверка в информационния масив на НАП е констатирано, че горесцитираните фактури са отразени от „Авиор

Инвестмънтс“ ЕООД в дневника за продажби за съответния данъчен период.

От ревизиращите органи е направен извод, че фактурираните услуги на ревизираното лице по процесите фактури, издадени от „Авиор Инвестмънтс“ ЕООД, не отразяват реални доставки, за което получателят на доставките т.е. ревизираното лице е бил наясно. На ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 31 482,00 лв. на основание чл. 68, ал. 1 от ЗДЦС и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС във връзка чл. 6 от ЗДДС, чл. 9 от ЗДДС и чл. 25 от ЗДДС по фактурите, издадени му от „Авиор Инвестмънтс“ ЕООД.

Извършена е насрещната проверка на „Топ Лес Билд“ ООД, като от проверяваното лице е представен договор за услуга от 10.01.2018 г., сключен между ревизираното лице, в качеството на възложител и проверяваното лице, в качеството на изпълнител с предмет „строително монтажни дейности - хидроизолация на [улица]“, горещитираната фактура, както и ППП към нея с основание „сторно на услугата поради неизвършено плащане и отказване на приемане на доставката за ремонтни дейности: ремонт на ВиК инсталация, подмяна на тръби, отпушване на канали и др.

В резултат на извършена проверка в информационния масив на НАП е установено, че фактура №406/31.10.2018 г. с данъчна основа в размер на 25 480,00 лв. и ДДС в размер на 5 096,00 лв. е сторнирана от „Топ Лес Билд“ ООД през м. 01.2019г., а от страна на „Евар Инженеринг“ ЕООД през м. 06.2019 г. Въз основа на гореизложеното е прието, че ревизираното лице е извършило корекция на неправомерно приспадания данъчен кредит по горещитираната фактура, издадена от процесния доставчик. За неправомерното упражняване на данъчен кредит по горещитираната фактура, издадена от процесния доставчик на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ е начислена лихва в размер на 342,59 лв., считано от 15.11.2018 г., датата на подаване на СД по ЗД ДС за периода, през който е извършено неправомерното упражняване на данъчен кредит до 15.07.2019 г., до датата на подаване на СД по ЗДДС за м.06.2018 г., когато е извършена корекцията на неправомерното приспадане на данъчен кредит.

В ревизионното производство е констатирано, че с подаване на СД по ЗДДС за периода от 01.10.2018 г. до 31.10.2018 г. от „Евар Инженеринг“ ЕООД е извършена корекция на упражненото право на приспадане на данъчен кредит по фактура №20001223/30.06.2017 г. и фактура №1232/31.08.2017 г., издадени от „Балкан Мулти Бизнес-БМБ“ ЕООД, по фактура №[ЕГН]/30.12.2017 г. и №53/31.05.2018г., издадени от „Алкаид Инвестмънтс“ ЕООД, по фактура №[ЕГН]/30.12.2017 г., издадена от „Фиона Инвест“ ЕООД, по фактура №50/31.05.2018 г. и №65/31.08.2018 г., издадени от „ИХТИС-Здраве“ ЕООД, както и по фактура №27/30.12.2017 г., издадена от „Триалети Интернешънъл“ ЕООД. За неправомерното упражняване на данъчен кредит по горещитираните фактури, издадени от посочените дружества на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ са начислени лихви в общ размер на 1 547,51 лв., считано от датата на подаване на СД по ЗДДС за периода, през който е извършено неправомерното упражняване на данъчен кредит, до датата на подаване на СД по ЗДДС за м. 10.2018 г., когато е извършена от ревизираното лице корекцията на неправомерното приспадане на данъчен кредит.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчно задълженото лице е обжалвало РА№Р-22221519001085-091-001/14.10.2019 г., издаден от органи по приходите към ТД на НАП – [населено място] пред директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], който с Решение № 168 от 31.01.2020 г. е изменил РА, като установения с РА

данък за внасяне в размер на 54 729,44 лв. и лихви в размер на 6 938,15 лв. за данъчен период м. 10.2018 г. е определен на данък за внасяне в размер на 31 873,64лв. и лихви в размер на 4 811,16лв.

В съдебното производство са представени допълнителни доказателства от страните, както следва: от жалбоподателя /лист 224-306 от адм. дело № 3029/2020 г. и лист 17-102 от настоящото дело/.

При първоначалното разглеждане на делото е изслушано основно и допълнително заключение на съдебно-счетоводна експертиза, които ще бъдат обсъдени в мотивите на настоящото решение.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред на РА, изменен с Решение № 168 от 31.01.2020 г. на директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Настоящият състав намира за неоснователни оплакванията на жалбоподателя, че при извършването на ревизията, изготвянето на ревизионния доклад и ревизионния акт, както и при издаването на решението на директора на дирекция ОДОП са допуснати съществени процесуални нарушения, като не е спазена разпоредбата на чл. 3 от ДОПК. Ревизиращите органи са осъществили редица процесуални действия, подробно описани в РД, и са събрали допустими, необходими и относими доказателства, с цел обективното установяване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, т.е. проявили са активност при събирането и анализа на представените доказателства, в съответствие с принципа на обективност, установен в чл. 3 от ДОПК и на служебно начало, установен в чл. 5 от ДОПК.

При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото/лист 85-86 от ад. дело № 3029/2020 г./ Видно от представените доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл. 13, ал. 3 и 4 от ЗЕДЕУУ. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА №Р-22221519001085-091-001/14.10.2019 г. не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

1.По отношение на непризнатото право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, вр. чл. 9 от ЗДДС за данъчен период м. 10.2018 г. по фактури, издадени от „Авиор Инвестмънтс“ ЕООД , съдът приема следното:

Спорът между страните е формиран по въпроса извършени ли са реални доставки на услуги – „почистване“, „софтуерно управление на термопомпи, електроника за енегоспестяващи по проект пасивни къщи – [община]“, „трансферни таблици за преформатиране на звукови и визуални файлове“, „настройка на дървовидна структура на информационна платформа“ от доставчика и издател на фактурите „Авиор Инвестмънтс“ ЕООД, респективно възникнало ли е за жалбоподателя „Евар Инженеринг“ ЕООД правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури.

Съгласно разпоредбата на чл.68, ал. 1 от ЗДДС, данъчният кредит се определя като сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за: 1/ получени от него стоки или услуги по облагаема доставка; 2/ извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка; 3/ осъществен от него внос; 4/ изискуемия от него данък като платец по глава осма. Съгласно ал.2 на същата разпоредба, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, т.е. на датата на възникване на данъчното събитие по чл.25, ал.2 и 3 ЗДДС. Разпоредбата на чл.25, ал.2 и 3 от ЗДДС сочи, че данъчното събитие по смисъла на ЗДДС възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена, както и в специфичните случаи описани в чл.25, ал.3 ЗДДС. Тоест, извършването на доставка по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС е абсолютна предпоставка за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит, поради което само при наличието на доставка данъкът се явява начислен от доставчика правомерно. Съобразно определението в чл. 9 от ЗДДС, за да се приеме, че ДДС е начислен правомерно от доставчика, следва да се установи безспорно, че услугата е извършена.

Съгласно разпоредбата на чл.12 от ППЗДДС / в актуалната му редакция/, с изключение на случаите по чл.25, ал.3 и 4 от ЗДДС, услугата се счита за извършена по смисъла на закона, на датата, на която възникват условията да бъде признат приходът от нея съгласно Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти. Съгласно т.7.1. от СС – 18 „Приходи“, приходът свързан със сделка за извършване на услуги се признава в зависимост от етапа на завършеност към датата на баланса, при условие, че резултатът от сделката може да се оцени надеждно, като съгласно т.7.2, вр.т.7.3 етапа на завършеност се преценява спрямо обема на извършената работа. Тоест, във всички случаи при преценка за това дали услугата, по която е ползван данъчен кредит е реално извършена, задължително трябва да се изследва въпроса дали възложената работа – като съвкупност от фактически действия и последици от тях, действително е извършена, т.е резултатът е възникнал, а при преценка на предпоставките за признаване на правото на данъчен кредит, задължително трябва да се изследва въпроса от кого е извършена възложената работа, конкретно извършена ли е от лицето издало фактурата документираща начисления данък, явяващ се ползвания от получателя данъчен кредит. За да е осъществена доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС обаче, е необходимо освен сключването на сделката, резултатът от услугата реално да е възникнал.

След преценка на доказателствата по делото съдът намира, че констатациите на органите по приходите, относно доставчика „Авиор Инвестмънтс“ ЕООД за липса на реални доставки по смисъла на чл.9 от ЗДДС **не са опровергани.**

В хода на ревизионното производство на доставчика е извършена насрещна проверка като проверяваното дружество не е представило доказателства за реалност на фактурираните доставки. Действително в хода на ревизията, както и в двете съдебни производство от жалбоподателя са представени допълнително писмени доказателства - фактури, договори, приемно-предавателни протоколи, както и доказателства за плащане в полза на трето лице. Представените документи в хода както на ревизионното, така и на съдебното производство обаче са частни такива, без достоверна дата, поради което доказателствената им сила, следва да се преценява в съвкупност с останалите доказателства по делото. От представените доказателства, събрани в хода на ревизионното производство, както и в хода на съдебното производство, не се доказва по безспорно реалност на доставките по процесните фактури.

Предвид предмета на услугите които са фактурирани с процесните фактури от съществено значение е наличието на материална и кадрова обезпеченост на доставчика с оглед изпълнението им. Липсват и не са представени никакви доказателства в тази насока, както от жалбоподателя, така и от доставчика при извършената му насрещна проверка. Видно от проверките извършени от органите по приходите, дружеството доставчик не е разполагало с необходимия квалифициран персонал за извършване на услугите, а именно - „почистване“, „софтуерно управление на термопомпи, електроника за енергоспестяващи по проект пасивни къщи – [община]“, „трансферни таблици за преформатиране на звукови и визуални файлове“, „настройка на дървовидна структура на информационна платформа“. Констатирано е, че същият не е декларирал наети на трудов или друг вид договор лица за процесните периоди. В представените ППП липсва индивидуализация на обектите и работата, която е била извършена в тях, не може да се определи от представените документи, кой, кога и къде е извършил съответните дейности. При проверка на доставчика не са констатирани данни за реално извършвана стопанска дейност, за наличие на активи, обекти, офиси и извършени разходи за консумативи. Установено е, че за сочения доставчик няма данни за персонал, който да извърши фактурираните услуги, нито данни същия, да е наемал лица по гражданско правоотношение. Същото се отнася и за посочените като подизпълнители търговски дружества. Доказателства, които да опровергаят тези констатации на органите по приходите не бяха представени и в настоящото съдебно производство.

Изводите на органите по приходите не се опровергават и от приетата в първото съдебно производство ССЧЕ, както и допълнителната такава ССЧЕ. Видно е, че вещото лице е извършило проверка на документите по делото и в счетоводството на жалбоподателя. Вещото лице е посочило, че разплащанията по фактурите са извършвани в брой, за което са представени РКО и вносни бележки. Налице е съответствие между предмета на фактурираните доставки и представените протоколи за приемане на извършените услуги. Вещото лице също е посочило, че последващи доставки

не са извършвани от ревизираното лице.

Факта, че процесни фактури са осчетоводени при жалбоподателя съгласно изискванията на ЗСч и СС, както и че са включени в дневниците за покупки и продажби и СД по ЗДДС на жалбоподателя, съответно е извършено плащане по същите, е ирелевантен към факта на извършване на доставките, тъй като не е безспорно установено, че е налице реално извършена доставка именно от процесния доставчик, издател на фактурите. Следва да се отбележи, че вещото лице е извършило проверка единствено на представените по делото документи и в счетоводството на жалбоподателя. Същото не е могло да извърши проверка в счетоводствата на доставчика и подизпълнителите, което изрично е отбелязано в заключението за да даде отговор дали тези доставчици са водили редовно счетоводство, съгласно изискванията на ЗСч и СС, както и дали представените документи от жалбоподателя за изготвяне на заключението, се намират в счетоводствата на доставчиците, съответно налице ли е идентичност между същите.

Данъчната фактура представлява частен документ, удостоверяващ само съгласно чл.180 от ГПК, че изявленията, които се съдържат в нея, са направени от лицата, които са я подписали. Данъчната фактура не представлява доказателство за фактическо осъществяване на доставката. Т. доказателство не е и осчетоводяването на фактурата и включването и в СД и в дневниците за покупки и продажби. За да бъде призната доставката за реална не е достатъчно да бъдат издадени счетоводни документи, а и да има доказателства, че доставчикът е извършил доставката. Такива доказателства не са представени нито в ревизионното производство и административното оспорване на РА, нито в настоящото съдебно производство.

Позоваването на практиката на СЕС не освобождава данъчно задълженото лице, съобразно общият принцип за разпределение на доказателствената тежест в процеса, според който всяка страна следва да докаже осъществяването на фактите, от които черпи изгодни за себе си правни последици, да установи по пътя на пълно и главно доказване наличието на предпоставките за признаване правото на приспадане на данъчен кредит за съответните данъчни периоди, първата от които е осъществяването на доставката на стоката именно от издателя на фактурите, по които се претендира данъчния кредит. В този смисъл е и решението на С. по **дело С-152/02**. Доказателства, които да обосноват категоричен извод за реалност на процесните доставки не бяха представени и в настоящото съдебно производство.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че органът по приходите правилно и законосъобразно е заключил, че не е установено наличие на доставка по смисъла на чл.9, данъчно събитие и изискуемост на данъка по смисъла на чл.25 от ЗДДС за доставки от „Авиор Инвестмънтс“ ЕООД и е отказал право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, вр. с чл. 9 от ЗДДС за процесния данъчен период.

2. Относно начислените лихви на основание чл. 175 от ДОПК, вр. с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ в общ размер на 1 890,10 лв., във връзка с извършена корекция на неправомерно упражнено право на приспадане на данъчен кредит от ревизираното лице по фактури, издадени от „Топ Лес Бил“

ООД, „Балкан Мулти Бизнес-БМБ“ ЕООД, „Алкаид Инвестмънтс“ ЕООД, „Фиона Инвест“ ЕООД „ИХТИС-Здраве“ ЕООД и от „Триалети Интернешънъл“ ЕООД, съдът приема следното:

В ревизионното производство е установено, че дружеството жалбоподател е извършило корекция на неправомерно упражнено право на приспадане на данъчен кредит за данъчен период м. 10.2018 г. по фактури, издадени от цитираните по-горе в настоящото решение дружества. На датата на издаването на фактурите са издадени и сторно фактури със знак минус, както и приемно- предавателни протоколи.

От ревизираното лице са представени фактурите, сторно -фактурите, както и приемно-предавателни протоколи, в които е посочено основаниято за извършеното сторниране – „некачествено сортиране, несинхронизиране на файлове, некачествени СМР и др.“ Издадените фактури са отразени в дневника за продажби от жалбоподателя за съответния период, а сторно -фактурите са отразени в м. 10.2018 г.

Установено е, че доставчиците са отразили сторнирането след издаване на кредитни известия през м. 01.2019 и м. 02.2019 г.

С решението на директора на ДОДОП - С. е прието, че е налице неправомерно ползван данъчен кредит общо в размер на 22 855,80 лв., като за периода от датата на подаване на СД по ЗДДС до 14.11.2018 г. – датата на подаване на СД по ЗДДС за м. 10.2018 г., когато е отразено сторнирането на фактурите, следва да бъде начислена лихва на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛВДТДПДВ/, общо в размер на 1 890,10 лв.

Съгласно чл. 78, ал. 1 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да коригира размера на ползвания данъчен кредит при изменение на данъчната основа или при разваляне на доставката, както и при промяна на вида на доставката. Когато не е налице реално извършена доставка, по която е ползван данъчен кредит, също следва да бъде предоставена възможност на лицата сами да коригират ползвания кредит. В случая корекцията е извършена от самото лице преди ревизията. Кредитните известия са отразени и в справка-декларация по ЗДДС на доставчика, поради което не е налице риск от загуба на данъчни приходи за държавата. Въпреки това като санкция се дължи лихва за забава от периода на неправомерно упражненото право на приспадане на данъчен кредит по коригираните фактури за периода от датата на издаването им до периода на издаване на кредитните известия към тях и включването им в справка-декларация по ЗДДС – м. 10.2018 г.

Предвид гореизложеното съдът счита, че обжалваният РА, изменен с Решение №168 от 31.01.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“ в частта за установените задължения за данъчен период м. 10.2018 г. е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира за основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските

възнаграждения /в актуалната и редакция/, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на 36 684,70 лв. Поради това, и предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 3 584,78 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – С.- град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Евар Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221519001085-091-001/14.10.2019., издаден от органи по приходите към ТД на НАП – [населено място], изменен с Решение №168 от 31.01.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“, в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчен период м.10.2018 г., в размер на 31 873,64 лв. и лихви в размер на 4 811,16лв.

ОСЪЖДА „Евар Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]представявано от управителя на дружеството, да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], сумата в размер на 3 584,78 лв. /три хиляди петстотин осемдесет и четири лева и седемдесет и осем стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: